

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2929/2023
23.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Нурија Рожајац адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Нада Бојовић адвокат из ..., ради одређивања висине доприноса на име издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 330/22 од 13.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 330/22 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П2 17/22 од 10.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ рођеног ...2020. године плаћа 15% од редовне зараде коју остварује у ЈП ПУ „ГГ“ ..., умањене на порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, на текући рачун законске заступнице малолетног детета, мајке ББ почев од 30.06.2021. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да разлику заосталих месечних давања на име доприноса за издржавање малолетног ВВ за период од 30.06.2021. године као дана подношења тужбе, од износа од 6.000,00 динара до износа који одговара његовој заради од 15% коју остварује у ЈП ПУ „ГГ“ ... умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање законском заступнику малолетног детета, мајци ББ исплати једнократно у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 330/22 од 13.09.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Сјеници П2 17/22 од 10.06.2022. године и у ставу првом изреке обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ

рођеног ...2020. године, плаћа 20% од редовне месечне зараде коју остварује ЈП ПУ „ГГ“ ..., умањено за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, на текући рачун мајке, као законске заступнице малолетног детета ББ почев од 30.06.2021. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да неисплаћену разлику заосталих месечних давања на име доприноса за издржавање малолетног ВВ почев од 30.06.2021. године, као дана подношења тужбе, па до почетка исплате износа по овој одлуци обрачунат од 6.000,00 динара, па до износа који је одговарао његовој месечној заради од 20% коју је остваривао за сваки месец ЈП ПУ „ГГ“ ..., умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, исплати законском заступнику малолетног детета мајци ББ једнократно у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Сјеници П2 53/21 од 15.11.2021. године разведен је брак између тужиоца и тужене. Вршење родитељског права над малолетним дететом ВВ поверено је мајци, а уређен је и начин и модел одржавања личних односа између тужиоца као оца и малолетног ВВ. Одлуке у том делу су постале правноснажне. Међутим, остало је нерешено регулисање обавезе издржавања малолетног ВВ од стране парничних странака. У току даљег трајања поступка утврђено је да је тужилац запослен у РЈП ПУ „ГГ“ ... са просечном нето зарадом од 84.641,99 динара и да осим обавезе издржавања малолетног ВВ нема законску обавезу издржавања других лица. Тужилац живи у домаћинству са својим родитељима. Тужена је такође запослена са просечном зарадом око 37.600,00 динара и она као тужилац нема других лица које би по закону била у обавези да издржава. Живи у кући свога оца, са братом и малолетним ВВ, с тим што отац и мајка тужене живе у другој кући која се налази у истом дворишту. Тужилац на име издржавања малолетног ВВ већ плаћа 6.000,00 динара и то од престанка брачне заједнице. Тужилац је рођен ...1991. године, а тужена ...1991. године. Даље је утврђено да су потребе малолетног ВВ, а везано за исхрану, одећу, обућу, рекреацију и слично, опредељене на износ од 25.000,00 динара и да од те цифре 12.000,00 динара треба да обезбеди тужена као мајка, док би преостали износ од 13.000,00 динара обезбеђивао сада тужилац као отац. Другостепени суд је прихватио утврђено чињенично стање првостепеног суда али је висину обавезе тужиоца на издржавање малолетног ВВ определио на 20% у нето износу, а који остварује као зараду код свог послодавца. При

томе, другостепени суд је имао у виду и одредбе чл. 160. и 162. Породичног закона па је првостепену пресуду у том смислу и преиначио. Одлучио је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у току нижестепеног поступка правилно је утврђено чињенично стање у погледу зарада родитеља малолетног ВВ. Правилно је и опредељен износ везано за потребе малолетног ВВ за исхрану, одевање, одећу, обућу, рекреацију и слично. Правилно је проценио другостепени суд да је првостепени суд сувише ниско определио износ који треба да плаћа тужилац на име доприноса за издржавање малолетног ВВ налазећи да је адекватан износ у том погледу 20% од зараде коју он остварује на раду код послодавца а да је остали део у обавези да сноси мајка малолетног детета. Правилно је другостепени суд у смислу чл. 160. и 162. Породичног закона определио потребни износ издржавања за малолетно дете и оценио да је првостепени суд утврдио релевантно чињенично стање у том делу али да је погрешно определио висину износа доприноса тужиоца за издржавање што је исходovalo преиначење првостепене пресуде и досуђење већег износа као доприноса за издржавање малолетног детета.

Наводи из ревизије тужене нису од таквог значаја да могу довести до другачије одлуке суда при оваквом чињеничном стању и постојећој ситуацији. Ово имајући у виду и сам узраст детета, да исто има само три године, да неки додатни трошкови нису неопходни да би се удовољило интересу малолетног ВВ. Са растом детета, доћи ће до промене и ситуације али у таквим околностима може се тражити измена одлуке о доприносу за издржавање малолетног ВВ.

Имајући у виду напред изнето на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Неосновани су и наводи везано за трошкове поступка јер, у смислу члана 407. Породичног закона, суд може определити трошкове поступка у складу са постојећом ситуацијом а што су нижестепени судови правилно проценили када су одлучили да свака странка треба сноси своје трошкове поступка.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић